

Mâvera

– *furkansalcuk* · 09 Şubat 2014

İnsan her an sürgünde, gerçek mekânı kabir,

Ölümü anlatmaya aciz kalır her tâbir.

Dünya sonlu yalancı, gün gelince ölecek,
Beklenen o göç emri, elbet bir gün gelecek.

Kalbi küfürle hemhal, dilinde bin bir ahla,
Sanma kolay kurtuluş, onca büyük günahla.

Saatler geçmez derken, geçti aylar ve yıllar,
-Sonu olmayan sona- çıkıyor bütün yollar.

Düşün! Ölümü düşün! Döner var mı oradan,
Ahdinden hiç döner mi, seni yoktan Yaradan?

Bak Azrail kapında, gelen Sırat zor engel,
Akıl yetmez sadece, iman ve amelle gel.

Ne zaman ki son bulur, güneş dürülür gökten,
Ne zaman visal olur, yanar yürekler tekden.

Mâverâyı düşünmek, zihin kemiren sancı,
Varsa başka söyleyin, şu dünyanın kazancı!

Kasım 2013 - F. Selçuk Soylu

(Geleneksel "Şiir Rüzgarı" yarışmasında hece dalında 3. olan eserimiz)